

ACCIO

El saber callar és
una gran virtut.

Setmanari d'Esquerra Republicana
Redacció i Administració: Francesc Llairet, 21.

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes. Número solt, 15 cts.

Municipals

No ens volíem ficar massa amb el nostre Ajuntament esperançats de què un dia o altre s'imposaria el bon sentit i s'hauria acabat aquell desgavell municipal. Però, lluny d'això, cada dia ho fan pitjor.

La gent va a les sessions a divertir-se. Per tot el poble es comenten humorísticament els discursos i les actituds pintoresques d'alguns regidors. La ironia i la indignació fan bracet. Tanmateix en aquells salons sembla haver-hi un inesgotable stok de paper ridícul i de frescura; doncs no veiem el sentit comú per enlloc. No hi ha cap grup que vagi a l'hora, si l'un és dolent l'altre és pitjor; comenceu per on vulgueu i no pareu de donar voltes fins a cansar-vos, i haureu fet un treball inútil, puix que el resultat si fa o no fa sempre serà el mateix. No sabem si comparar-ho amb una casa de infància on tots els cuidats corrin a estiracabells per agafar un bastó i quan el tinguin no sàpiguen què fer-ne. Es el cas d'aquells nens que frissen i gosen posant-se les sabates de son pare i s'hi entrebanquen. Volem interpretar-ho així i no de cap més manera que aleshores seria pitjor, puix que, entre altres coses, hauríem de preguntar perquè no s'han exigit encara les famoses responsabilitats en lloc de fer el ridícul demanant extemporàniament l'empresonament d'un home que fa temps hauria d'ésser dispenser de qualsevol penal espanyol, però que ara s'haurà fet un panxó de riure en companyia d'un secretari, a la terrassa de l'Hotel Colom, posem per cas, i fent viatges ràpids a Madrid, amb la qual cosa tots plegats ens farien voltar el cap si no fos que tenim la previsió de portar sempre un tub d'aspirina a la butxaca. De moment ens acontentem demanant que ens expliquin perquè el senyor Munells la setmana passada no volgué aprovar la nòmina de la brigada eventual i ço que és pitjor, perquè no volgué explicar el seu vot en sessió pública, puix que les explicacions que ens donà l'Alcalde dimarts passat, les trovem insuficients. El poble és propens a mals pensaments i té dret

Quincalla

En política es pot dir que passa igual que amb totes les coses; basta que l'aspecte general polític és manifest i és recolzi en una determinada tendència, perquè surtin aquests que sempre es mouen segons el ball que toquen i s'ho agafin com una cosa de moda. Aquests, generalment, no queden satisfets acceptant les coses tal com han quedat sinó que s'acomoden cap els extrems perquè els sembla que fan més efecte i poden maniobrar amb més amplitut.

Així tenim, per exemple, que si les coses van cap a la dreta ells són de la «extrema dreta» i si és com en l'actualitat que tot gira al costat de l'esquerra, allavors el lloc i el nom més a propòsit és el de «extrema izquierda».

Amb un home de dreta o d'esquerra fàcilment li podrem apreciar la seva inclinació, tenint en compte el partit polític a què perteneix, doncs dintre els respectius programes estan ben definides les seves inclinacions. Ara bé, utilitzar el nom d'*Extrema* per a significar l'ideari d'aquest o aquell agrupament ens fa l'afecte de una pallassada, i avui ja la gent no s'ho pren en serió.

L'extremisme, realment existeix, però no s'entreté a donar fe de vida amb denominacions estridents que en res afavoriria la solidesa i la seriositat de les seves doctrines. Aquestes es reflexen i s'ajusten amb el contingut de les propagandes i els actes que porten a la pràctica.

De la folleria i del só esquerdallenc que fan aquestes llampanes denominacions en tenim una mostra ací a Badalona. En una de les seccions d'un districte electoral que en les eleccions de regidors del dotze d'a-

a saber com s'administren els seus interessos. Es fa molt d'ús de les sessions privades, les quals són comprensibles per a tractar determinats assumptes de ètica política; però mai d'ordre purament administratiu. Què és doncs, el que no pot saber el poble?

bril les dretes varen tenir majories, en les de diputats, el dia vint-i-vuit de juny, va sortir una forta majoria per la *Extrema Izquierda etc. etc.*, per obra i gràcia de la influència de un senyor electorer que precisament procedia de una altra *Extrema...* però de dreta reaccionària.

Aquests contrastes divertirien si no fos que repugnen per la freqüència amb que es produeixen al recer de l'engany i la burla i explotant noms tentadors.

Recordo als amics lectors, la brutal lògica d'un comerciant i propietari d'un establiment de licors que de cop i volta li vingué la mania de les *Extremes* i aprofitant la mica d'ascendent del seu local, no va parar fins que pogué congregar a casa seva una agrupació d'aquest partit. A aquest «viu» no li mancaven arguments per a donar ànims als seus parroquians a favor del seu organisme, de modals, segons ell, a la moderna i a l'ordre del dia, com a son temps ho varen ésser el «xarleston» i el «Desfile del amor».

El que no sabien segurament els seus parroquians era que quant en la intimitat explicava els avantatges del negoci deia: «Hi ha gent que per donar patent d'homes de calaix, tenen de fer-se de la «Lliga»; jo, ja ho veieu, a dintre casa meua dono màquina a una colla d'aixebrats, bons parroquians i bons consumidors i amb un tret mato dos pardals: consolido la prosperitat del calaix i a la vegada passo per un home d'*Extrema Izquierda* clavats.

Necrologia

Ahir a les cinc de la tarda deixà d'existir el pare del nostre amic i company Josep Guix.

—També ha finat el nen petit del nostre bon amic Joan Bertrán, resident a Madrid.

Rebin ambdós companys i llurs famílies el nostre més sentit condol.

CINEMA VICTORIA

Dies 31 Octubre i 1 Novembre

En Cuerpo y Alma

tota parlada en espanyol

El Caballero de la violeta

pel·lícula muda

Cumpleaños de Mickey

dibuixos sonors

Noticieri Fox

sonor
Sols el dissabte es projectarà
La isla de los naufragos

CINEMA ZORRILLA

Dissabte, 31 i diumenge, 1 Nov.

ACTUALITATS SONORES

Drama negro

dibuixos sonors

La divertida comèdia sonora.

La Princesa del Caviar

per la gentil Anny Ondra

La virtuosa de Francia

pel·lícula muda per Mary Bell

Teatre Guimerà-Picard Cinema

Dies 31, dissabte i 1, diumenge

DESAMPARADO

per George Bancroft

Revista Paramount

sonora

Las chicas del coro

còmica en dugues parts

Marca delatora

per Donald Recce i M. Morris,
amb discs Odeón

CINEMA NOU

Dies 31 Octubre i 1 Novembre

En la frontera

cançons i fragments espanyols

WU LICHANG

tota parlada en espanyol per
Ernest Vilches, Josep Crespo i
Angelita Benítez

Un momento de apuro

per Stan Laurel i Oliver Hardy
(muda)